

29. NEDJELJA KROZ GODINU (C)

BOG ĆE OBRANITI SVOJE IZABRANE KOJI VAPE K NJEMU.

U ono vrijeme: Kaza Isus svojim učenicima prispodobu kako valja svagda moliti i nikada ne sustati:

»U nekom gradu bio sudac. Boga se nije bojao, za ljudе nije mario. U tom gradu bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu i molila: 'Obrani me od mog tužitelja!' No on ne htjede zadugo. Napokon reče u sebi: 'Iako se Boga ne bojim nit za ljudе marim,

ipak, jer mi udovica ova dodijava, obranit ћe je da vječno ne dolazi mučiti me.'«

Nato reče Gospodin: »Čujte što govori nepravedni sudac! Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu? Kažem vam, ustat će žurno na njihovu obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?«

Lk 18, 1-8

BOG JE DOBAR

Divno je znati, Isuse, da tebi nikada ne može dosaditi, da smo ti uvijek dobrodošli i da za svakog imaš dovoljno vremena i ljubavi.

Isuse, promatram sebe i ljude oko sebe. Mi jedni drugima brzo dosadimo. Čak i kad se prepoznamo kao prijatelji, kad iskusimo radost susreta s njima, ubrzo nastaju krize, krize zajedništva u okolnostima u kojima više nismo u stanju strpljivo i s ljubavlju prihvatići svoje bližnje. Tada su nam njihovi pohodi dosadni, katkad i teški, a različite molbe prijatelja postaju nam na teret te izbjegavamo one kojima smo možda obećali trajnu vjernost. Tako je teško, Isuse, ponekad osjetiti da smo nekome na teret i da više nismo dobrodošli! To boli.

A govorиш nam da tako i sami postupamo prema drugima, jer smo zli. Ipak i u toj svojoj zloći posustanemo pred nečijim učestalim molbama i zahtjevima.

Međutim, Isuse, u tom pogledu kod tebe nije tako. Danas nam poručuješ da smijemo uvijek iznova doći k tebi, da ti nikada nećemo dosaditi. Imam osjećaj da nas danas želiš ohrabriti. Kao ono nekad u Starom zavjetu, kad je rečeno kralju Ahazu (Iz 7,14) da dosaduje Bogu upravo time što ga ne moli, što mu ne dolazi s potrebama i željama nekog časa i teške situacije. Evo me, Isuse! Dolazim ti danas jer me zoveš. Ti katkad kao da oklijevaš s našom parnicom, ali je nikad ne stavљaš ad acta, nikad se ne odričeš svoje spasiteljske prisutnosti u našem životu.

Danas nas želiš potaknuti na ustrajnu molitvu, na molitvu koja oblikuje srce i dušu molitelja, na molitvu koja hrani našu vjeru i čisti ljubav, na molitvu koja nas približava tebi i koja i u našoj nutrini oblikuje naše želje i potrebe.

Obrani me, Isuse, od tužitelja koji je u meni i koji me neprestano progoni zbog mojih prošlih grijeha koje sam već isповјedio. Obrani me od savjesti koja kao da se ne želi uvjeriti da mi je sve oprošteno i da sam čist od svega što je bilo. Obrani nas, Isuse, od onog ikonskog tužitelja, koji nas neprestano napastuje i tuži u svim našim životnim okolnostima. Obrani me od đavla i svih njegovih spletki i zamki. Obrani me od njegovih tužbi na moj život i na moje predanje tebi. Obrani me od tog «tužitelja braće».

fra Zvezdan

VJEROVATI ... MOLITI...

Danas su pred nama sudac koji „Boga se nije bojao, za ljude nije mario“ i udovica koja dolazi k njemu i uporno moli: „Obrani me od mog tužitelja!“ I čuli smo, sudac kaže: „ipak, jer mi udovica ova dodijava, obranit ću je da vječno ne dolazi mučiti me.“ tako reagiraju ljudi – nepravedni sudci, a Bog brani „svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu“ i „ustat će žurno na njihovu obranu“. To je snaga vjere i snaga ustrajne molitve. Udovica ima povjerenje u sudca da on može pomoći. Traži da je zaštiti jer mu vjeruje. A što je s nama, s našom vjerom, kome mi vjerujemo, u koga se uzdamo, od koga tražimo pomoći i zaštitu? Da li su to raznorazni ovozemni nepravedni sudci ili je to svemogući vječni Bog? Udovica je svojim dodijavanjem pridobila zaštitu sudca, koliko više mi vjerom, pouzdanjem i molitvom u Bogu možemo postati dionici njegove ljubavi, dobrote i zaštite. Pouzdajmo se u vječnu Ljubav tako što ćemo sa Pavlom ostati „u onome u čemu si poučen i čemu si vjeru dao, svjestan od koga si sve poučen i da od malena poznaješ Sveta pisma koja su vrsna učiniti te mudrim tebi na spasenje po vjeri, vjeri u Kristu Isusu“ i „dodijavamo“ mu. Ne tako da naše moltve budu samo popis potreba i želja – daj nam Bože, učini ovako, treba nam ovo, nedaj ono već da naše molitve budu iskreni govori maših

duša, vapaji skromnih srdaca i šapati usana čime svemogućem Bogu dajemo slavu i hvalu, čime Bogu zahvaljujemo za primljene darove, ma kakvi oni bili – nama po volji ili križevi, i upičujemo maše ponizne prošnje. Kada molimo „Oče naš,“ da li uistino molimo „budi volja tvoja“ ili možda samo tražimo „budi volja moja“. Ako molimo samo

„volju moju“ ta molitva nema pravu snagu i velika je opasnost da budemo razočarani što ne primamo ono što molimo. Sv. Terezija Avilska je rekla: „Molitva je prijateljstvo s Bogom, često razgovaranje u tajnosti s Onime za koga znamo da nas ljubi“. Nemojmo zaboraviti da je sam Božji Sin rekao da kada se dvojica ili trojica sakupe u moje ime „ja sam s njima“. Svaka „moolitva je biti u društvu sa svojim Spasiteljem i ona je prihvaćena i uslišana za sve na najspasonodniji način. Udovica je omekšala srce sudva, a mi imamo molitvu za koju je sv. Padre Pio rekao da je „najbolje oružje koje imamo. Ona je ključ koji otvara srce Božje.“ „Molitva povećava srce sve dok ono ne bude sposobno u sebi sadržati Božji dar - Njega samoga“, riječi su Majke Tereze iz Kalkute. „Naša snaga je molitva, a „Bog je slab na molitvu ponizne osobe. Bog je slab samo u tome jednome smislu: On je slab pred molitvama Svojega naroda.“ rekao je jednom zgodom papa Franjo. Budimo dio tog naroda tako da svom dušom vjerujemo i svim srcem molimo. Tada se ne trebamo bojati pitanja: „Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?“

Josip

MOLITI

Molitva spada u elementarni odnos s Bogom, s onosvjetom. Molitva je neka vrsta religioznog disanja. Neka vrsta izlaska iz ovoga svijeta i prijelaz u drugu stvarnost. Kroz molitvu čovjek se više uzdiže nego li kroz svu racionalizaciju. Očito je kada govorimo o molitvi da ne mislimo na izricanje molitvenih formula. Mislimo na izraz vjere svojeg povjerenja u Boga, svojeg osobnog odnosa. Samo onaj koji vjeruje u osobnog Boga njemu se obraća.

U srcu se osjeća Božja blizina i uslišanje. Možda i znamo molitve usana, ali ne znamo molitve srca. Isus nas uči da budemo uporni u molitvi srca. I sigurno ćemo bit uslišani. Kroz molitvu se događa najsakralniji susret čovjeka i Boga. Dosta toga bi trebalo upozoriti o devijantnim molitvama. Često se molitvu uzima samo kao prošnju za pomoć. Dapače molitva ne rađa povjerenje nego izaziva strahopoštovanje. Takva molitva se sigurno ne može uklopiti u kršćansko vjerovanje u Boga ljubavi.

Kad se molitvu svede samo na prošnju, onda je čovjek sretniji da se ne treba obraćati Bogu. Boga se drži za urgentni slučaj, a bolje je da ne treba. Dok, istinska molitva je razgovor a ne prošnja. Molitva nema formulara. Potrebno je da svatko tko vjeruje progovori svojim riječima i svojim osjećajima.

Marijan Jurčević, OP

TJEDNI KALENDAR

PONEDJELJAK, 17. listopada

Ignacije Antiohijski, Vatroslav

UTORAK, 18. listopada

Luka ev., Lukša, Svjetlovid

SRIJEDA, 19. listopada

Pavao od Križa, Petar Alkan.

ČETVRTAK 20. listopada

Vendelin, Irena, Sanja

PETAK, 21. listopada

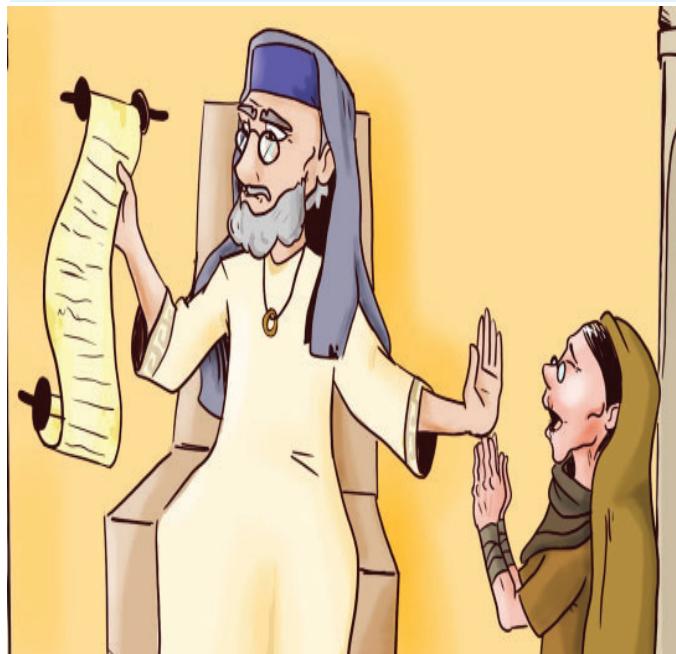
Uršula, Celina, Malko, Zvezdan

SUBOTA, 22. listopada

Ivan Pavao II. papa, Marko Jer.

NEDJELJA, 23. listopada

30. kroz godinu, Ivan Kapistr.

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati.

Radnim danom - utorkom, četvrtkom i petkom u 17 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom nema svetih misa.